

en fortræffelig og fyldestgørende Maade, og at alle Krav saavel fra Publikums som fra Statsbanernes Side bliver opfyldt, ligesom ogsaa Pladsforholdene vil blive tilstrækkelig rigelige for en uoverskuelig Fremtid“, altsaa en stærk Anbefaling for Flertallets Forslag. Saa siger Udvalget bagefter, at det har med Interesse og Sympati set paa Hammerichs Forslag. Ja, hvem har ikke det? Det har jeg ogsaa. Det er adskillige Aar siden, jeg talte med Etatsraad Hammerich om det. Jeg var maaske en af de første, han nævnde dette Forslag for, og jeg greb det og sagde, det kunde være ganske interessant [at se et saadant Forslag udformet, netop fordi det var en efter min Opfattelse stor Tanke at køre hele den Vej rundt. Men jeg anede rigtignok ikke, at man skulde have Højbane og lignende Anlæg, som kunde anrette Ulykker. Jeg refererede, hvad den Deputation, der var her, havde sagt, og det stemmer ogsaa sammen hermed. Den havde med det Andragende, som den overbragte, kun et eneste Ærinde: nemlig at anmode om, at Personbanegaarden maatte blive liggende, hvor Ryesgades Station nu ligger. Det var deres eneste Ærinde, og de var ganske uinteresserede i — det var ikke Handelstolk —, hvor Godsbanegaarden skulde ligge.

Der staar i Mindretallets Betænkning, at man har faaet Tilslutning „fra betydende Side“ i Aarhus. Jeg kunde ønske at spørge Mindretallets Ordfører, hvad det er for en betydende Side i Aarhus, der har givet Mindretallets Forslag sin Anerkendelse. Er det Borgerne? Der har været to Adresser i Gang. Den ene har faaet noget over 2,000 Underskrifter og den anden noget over 3,000 Underskrifter. Den ene vilde beholde Personstationen ved Ryesgade, og den anden vilde have den i Mølleengen, men begge Parter er ganske enige om, at det, de allermindst vil have, er det saakaldte Hammerich'ske Forslag. Jeg har ikke hørt nogen som helst udtale sig paa anden Maade. Hvis jeg ikke saaledes havde haft begge disse to Dele af Borgerstanden i Aarhus, der her i disse Adresser har givet deres Tanker om denne Sag Udtryk, med mig, vilde jeg neppe have kunnet bevare den Sympati, jeg har mødt i Aarhus, naar jeg gik fra Regeringens Forslag over til Forslag „M“. Alle disse Mennesker finder det forsvarligt gjort af mig, fordi de godt ser, at det er den virksomste Maade, jeg kan modsætte mig det Hammerichske Forslag paa. — Er det Byraadet, der er den betydende Side? Jeg

forsikrer, at af Byraadets 20 Medlemmer er der ikke et, der ønsker det Hammerichske Forslag gennemført. Der er ikke een, der ikke vil være med til at modsætte sig det Hammerichske Forslag. — Er det Handelsstanden i Aarhus? Den har udtalt sig saa ofte, og vi ved saa bestemt, hvor dens Sympati er henne. Og Havneudvalget, som i dette Tilfælde vel nærmest er Udtryk for Handelsstanden, udtaler sig meget bestemt mod dette Forslag, idet det slutter det Andragende, det har sendt herind, underskrevet af samtlige Havneudvalgets Medlemmer, og hvori de anfører alle de Grunde, de har imod Forslaget, med at sige, at de med megen Bekymring imødeser dette Forslags Gennemførelse, de vil afvente Resultatet med megen Bekymring. Det er ene og alene, fordi de betragter det Hammerichske Forslag som ødelæggende for Havnen og ødelæggende for Byen. Administrationen er ogsaa imod det. Ærede Medlemmer vil i Folketingets Betænkning se, hvorledes Amt, den daværende Generaldirektør, udtaler sig meget bestemt imod det. Jeg maa maaske oplæse et Par Linier: „Endelig skal man — uden i øvrigt at komme nærmere ind paa de æstetiske Hensyn — bemærke, at det maa anses for givet, at der fra Aarhus Bys Side vil rejse sig stærk Modstand imod Gennemførelsen af et Forslag, der — selv om Højbanen, som her paaregnet, udføres som en Jernkonstruktion — dog nødvendigvis er lang skæmmende Viadukt tæt bag ved den smukke Toldbodbygning og foran Husene paa Kystvejen, hvilket i Forbindelse med den af Driften følgende Larm og Røg uundgaelig vil bevirke en betydelig Værdiforringelse af de paagældende Ejendomme; ogsaa Indgrebet i Skrænterne ved Riis Skov vil formentlig støde paa Modstand fra Byens Side“. Og det er rigtigt. I Aarhus By er der ingen, som ønsker denne Ordning. Jeg tror at turde sige, at jeg her taler paa alle mine Bysbørns Vegne baade af den ene og af den anden Farve, baade af det ene og det andet Lag, af den ene og den anden Samfundsklasse. Jeg tror, jeg paa deres Vegne tør sige, at vi ønsker ikke dette Forslag, og vi vil modsætte os det, og at Aarhus By ikke godvilligt gaar med til en saadan Ordning. Vi har kostet mange Millioner paa at ordne vore Havneforhold. Det er vor Havn. Det er Borgerne selv, der har bygget den op, og vi ønsker den ikke ødelagt, som den vil blive ødelagt, som Færdselen til Havnen vil blive ødelagt, og Havnepladsen selv vil